

deringen altid må foretages en individuel undersøgelse, dels med henblik på sværhedsgraden, dels med henblik på kompensatoriske faktorer. Hvis der er tale om et handicap, som betyder en større belastning for familien, bør det dog ifølge flertallet føre til afslag.

Et mindretal i udvalget (Adoption og Samfundsrepræsentant) finder, at der skal gøres meget for at objektivere og præcisere helbredskravet. Der skal således tages stilling til sygdomme og invaliditet, som normalt ikke er progredierende (fremadskridende), og der skal udarbejdes nærmere retningslinier vedrørende de hyppigst forekommende sygdomme baseret på ekspertvurderinger. Retningslinierne skal være offentligt tilgængelige.

I de tilfælde, hvor Adoptionsnævnet skal foretage et skøn, d.v.s. hvor den konkrete sygdom ikke er beskrevet i retningslinierne, skal nævnet ifølge mindretallet indhente en skriftlig udtalelse fra en læge, der er ekspert inden for det pågældende område. Udtalelsen skal sendes til ansøgerne, inden nævnet behandler sagen.

Efter mindretallets opfattelse skal helbredskravet differentieres, således at ægtefællerne ikke nødvendigvis skal opfylde de samme krav. Der bør således ifølge mindretallet opstilles et mildere helbredskrav, som ikke omfatter en række ikke-progredierende sygdomme og en nærmere bestemt grad af invaliditet. Det bør herefter være tilstrækkeligt, at den ene ægtefælle opfylder de milde helbredskrav, hvis den anden ægtefælle opfylder de strenge helbredskrav.

8.3. Justitsministeriets overvejelser

I forbindelse med høringen over betænkningen har Det Centrale Handicapråd, De Samvirkende Invalideorganisationer, Dansk Handicap Forbund, Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, Danske Døves Landsforbund og Dansk Epilepsiforening taget afstand fra de vurderinger af handicappedes egnethed som adoptanter, som findes i betænkningen og i den redegørelse om adoptionsansøgerses legemlige helbredstilstand, der er medtaget som bilag 4 til betænkningen. Det er i den forbindelse bl.a. gjort gældende, at der er sket en uacceptabel sammenblanding af sygdom og handicap, og at vurderingerne hviler på forældede forestillinger om handicappede og om, hvad mennesker med handicap kan gøre og faktisk foretager sig.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at der er grundlag for at tage praksis vedrørende handicappedes mulighed for at adoptere op til vurdering.

Justitsministeriet finder, at der bør ske en lempelse af praksis, således at personer med handicap i højere grad end i dag efter en individuel vurdering af deres

evne til at tage sig af et barn kan godkendes som adoptanter.

Efter Justitsministeriets opfattelse bør udgangspunktet for vurderingen af betydningen af ansøgenes helbredsforhold være, at mulighederne for et gunstigt forløb af adoptionsforholdet ikke som følge af ansøgenes sygdom eller handicap må forringes væsentligt.

Vurderingen af, om ansøgere, der lider af en sygdom eller et handicap, kan godkendes som adoptanter, må fortsat ske ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. herved adoptionslovens § 2.

De nærmere retningslinier for, hvilke sygdomme og handicap der i almindelighed bør føre til afslag på godkendelse som adoptant, bør som hidtil fastlægges af Adoptionsnævnet og Civilretsdirektoratet. For så vidt angår sygdomme må det som hidtil ske på baggrund af den medicinske udvikling på området, mens det, når det gælder handicap, bør sikres, at der anlægges en bredere synsvinkel end den medicinske, hvorfor også anden sagkyndig bistand må inddrages - herunder fra Det Centrale Handicapråd. Med hensyn til sygdomme forudsættes det samtidig, at det løbende overvejes, om der er grund til - i lyset af nyere udvikling på det medicinske område m.v. - at tage praksis på området op til revision. I det omfang, det er relevant og hensigtsmæssigt, bør der i den forbindelse inddrages ekstern sagkundskab, f.eks. i form af drøftelser med sundhedsstyrelsen eller Retslægerådet.

Retningslinierne, der bør være offentligt tilgængelige, bør være så gennemskuelige og forudsigelige som muligt. Der må dog efter Justitsministeriets opfattelse fortsat med udgangspunkt i retningslinierne ske en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde. Der ved bliver det muligt at tage hensyn til bl.a. sværhedsgraden af den pågældende sygdom eller betydningen af det pågældende handicap set i forhold til personens samlede livssituation. Det er således efter Justitsministeriets opfattelse hverken muligt eller ønskeligt helt at objektivere eller mekanisere helbreds vurderingen.

Det bør efter Justitsministeriets opfattelse endvidere tilstræbes, at det i den enkelte sag klart fremgår, med hvilken vægt vurderingen af ansøgerens helbredstilstand eller handicap er indgået i den samlede vurdering af ansøgerens egnethed som adoptant. Den nærmere fastlæggelse af den udvidede mulighed for handicappede til at blive godkendt som adoptanter findes mest hensigtsmæssigt at kunne ske i forbindelse med afgørelsen af de enkelte sager og den praksis, der udvikles af navnlig Adoptionsnævnet efter gennemførelsen af lovforslaget.